णमुलि मह्म् २, मह्यित्वा २, इत्येकमेव रूपम्।

(1238) "**मह्हि वृद्धौ**" (I-भ्वादिः-634. अक. सेट्. आत्म.)

मंह्हकः-ह्हिका, मंह्हकः-ह्हिका, मिमंह्हिषकः-षिका, मामंह्हकः-ह्हिका; मंह्हिता-त्री, मंह्हयिता-त्री, मिमंह्हिषिता-त्री, मामंह्हिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठतिवत् (149) ज्ञेयानि। कर्तरि क्तप्रत्यये मंह्हितः[A] इति, युचि-मंह्हनः इति च विशेषः।

(1239) "**मह्हि भाषार्थः**" (X-चुरादिः-1800. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः। '—भासार्थः' इति क्षीरस्वामी।

मंह्हकः-ह्हिका, मिमंह्हयिषकः-षिका, मंह्हकः-ह्हिका, मिमंह्हिषकः-षिका, मामंह्हकः-ह्हिका; मंह्हयिता-त्री, मिमंह्हयिषिता-त्री, मंह्हिता-त्री, मिमंह्हिषिता-त्री, मामंह्हिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि।

(1240) "**मा माने**" (II-अदादिः-1062. सक. अनि. पर.)

'मिमीते मायते माने माति तत्रैव शब्लुकि।' (श्लो. 9) इति देवः। 'मानम्=वर्तनम्' इति क्षीरस्वामी। '—अन्तर्भावः' इति मा. धा. वृत्तिः। 'आधेयस्याधाराद् अनधिकपरिमाणताऽत्र मानम्।' इति पुरुषकारः। [1]मायकः-यिका, [2]मापकः-पिका, [3]मित्सकः-त्सिका, [4]मेमीयकः-यिका; माता-त्री, मापयिता-त्री, मित्सिता-त्री, मेमीयिता-त्री;

---

1. ण्वुलि 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इति युगागमः। एवं घञ्णमुलादिष्वपि ज्ञेयम्।
2. ण्यन्ते सर्वत्र 'अर्त्तिह्रीव्ली—' (7-3-36) इति आदन्तलक्षणे पुगागमे रूपमेवम्।
3. 'सनि मीमाघु—' (7-4-54) इत्यादिना इस्भावे, 'अत्र लोपोऽभ्यासस्य' (7-4-58) इत्यभ्यासलोपे, 'सः स्यार्धधातुके' (7-4-49) इति सकारस्य तकारे, 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वेन गुणाभावे च रूपमेवम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया ज्ञेया।
4. यङन्ते सर्वत्र, 'घुमास्था—' (6-4-66) इतीकारे, 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासे गुणः।

A. 'अक्रूर एत्य बहुधागतमंह्हितांह्हाः... ...॥' धा. का. 1.80.